

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő
névére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,
fide küldendők az előfizetési díjak:
nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. irod. Bécében:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivataios közlönye.

Karácsony.

Legendák legendája te, arany sugaras
ünnep, szent karácsony napja.

Jössz, mint a nyári verőfény, keresztül
töröd hamuszínű felhők seregét s behatolva
paloták márványán, düledező viskók szalmafödélén, sőt még azokon is túl, — behatolva a legrejtettebb zugokba, s az emberek szívébe.

Jöttödre, földerül az emberiség! . . . A ki
az igát huzza, nem érzi a veritek égetését,
a kit pusztító kór üldöz, nem érzi sebe jagását;
a kinek lelkében rossz indulatok lakoznak,
győzedelmeskedik saját valóján; a kit szörnyű
gőgje üldöz, megozrad sejtelmében érzésben,
s mindezt te művelted: szeretetnek nagy ünneppapja!

A porban fetregő felemelkedik Istenéhez,
mert az isteni sugattal leszáll az emberek közé . . .

Néztek szét a világon emberek ezen a szent napon!

Hol vannak az emberek elválasztó indulatok,
hova lett a kenyérré váló véres küzdelem,
a jóltakottak tozódása, az éhesek rikoltozása?
Hol van az emberi vadállat? . . . És hol van
a gyémántos gyűrűjét fitogtató gőg, a gazdagok
kiméletlensége, a jármot kergető ökrhajcsár
ostorpatogása, hova lett?

Elcsöndesült minden kegyetlenség! . . .

Mert felhangzik az angyalok zsolozsmája:
»Dicsőség a mennyekben Istennek, békesség a földön az embereknek!«

É a hova elhangzik a hang, elmúlik minden keserűség,
ledőlnek a válaszfalak, nincs gazdag, szegény,
nincs igazhívő és hitetlen, nincs hazafi és idegen,
nincs, nincs, nincs, csak az embernek társai,
sorsának sorsosai, egyenlők, egyformák az egyedül
igaz Isten ítélőszéke, s magasságo mennyország
fényes trónusa előtt . . .

Mert a Megváltó ma született . . . .

A megváltás, a megszabadulás, a földoldás nagy eszméje fogja el a lelkeket;
ez az örök vigasztalás, az örök küzdelemben,
ez a fény sugar, a küzdelmek sötét sivaróságában . . .

És az emberiség sietve siet részt kivenni az ünneplés örömeiben . . . .
Mennyetelig erős muzsikáló karácsonyfa, telve az
emberi leleményesség minden drága kincsével,
ragyogó villamos lángok koszorújával, nem vagy te
fényesebb a viskók zöld fényfogyáról lobogó
egyetlen gyertyaszál fényénél . . .

Ugyanaz a fényesség árad mind a keltől, ugyanaz a
gyönyörűség, ugyanaz a melegség lakozik a körülte
járó emberek lelkében . . .

Nem az érték ugyanaz, hanem az Eszme!
Nem a fényesség egyforma, hanem a szemek
különbözők, s a lelkek ugyanazok. Az örömet
zetnek, a boldogságnak fokozása nincsen . . .

Ez az igaz vallásosságnak világra szóló hatása.

Ez a keresztény világnézet legnagyobb szerü diadala
minden más vallás tanai felett, hogy egyes ünnepeiben
egyesíteni tudja az egész emberiséget, vallásfelekezeti,
nemzeti és faji különbségeket nélkül.

Nem prédikálni akarunk, csak az igazságot keressük.

A hol érezzük az örök, meggyőző, megragadó
igazság erejét, ott papok és nem papok, álljunk be
hirdetőivé és tanítóivá!

Szükségünk van az ilyen igazságokra emberek,
szükségünk van a sok ádáz tusa és keserü harcz
közben, — mely hosszan, hosszan eltart, míg jön
egy ragyogó ünnep, hogy összetereljen bennünket
egyetlen egy hívő seregbe, egyetlen egy akóba . . . .

Hisszük, hogy lesz megváltás, hogy lesz a
végnél valahol egy nagy találkozás, az örök
testvériségben!

Ember ember ellen, testvér testvér ellen nem
küzdjön a hit hatása alatt! Térjünk magunkba és
keressük az örök igazság forrását saját lelkünkben.

Jövel szent karácsony napja arany sugaras
ünnep, legendák legendája te!

Csáktornya vagyona.

Említettük a multkor, hogy a város képviselő-testülete
Molnár Elek, Morandini Bálint, Petrics Ignác és
Novák Ferencz tagokból álló bizottságot küldött ki,
hogy a Csáktornya város tulajdonát képező ingatlan
vagyon és ingóságok, valamint a jogok

T Á R C Z A.

Karácsony ünnepén.

Midőn megszületett
A Megváltó, éj volt;
Nem ragyogott napnak
Fényétől az égbolt.

Homályos éjszaka
Borult hegy- es völgyre,
Hold- és csillagsugár
Szállt csupán a földre.

És miért nem volt nappal
Ragyogó nap, miért nem?
Megváltó született
Éjnek idejében:

Éjnek idejében
Született meg szegény,
De tiszta fény vonul
Végig szent életén.

Várossy Mihály.

Hol legpoetikusabb ünnep a karácsony?

Bizony az ember el se képzelné, hogy a Jézus születésének mai nagy örömmünnepe a kődös Albionban legyen a legpoetikusabb. Mert van-e poetikusabb a csóknál? S ez a komoly, esélcsapnak

egyáltalán nem mondható népnél szabad. Az ajtófélfára, vagy a csillárra felaggatott lombmenyezet alatt a legszomorúbb ifjú vagy öreg miss alvati magát a csók hatalmának s elfogadja a csókokat követelő ajkak érintkezését. A szeretet ünnepeinek tartják az angolok karácsony ünnepeit s éppen ezért lerombolnak legalább e napon minden társadalmi feszességet.

Mily erős lehet az a szokás hatalma, ha tudjuk, hogy a legexclusivabb angol mágnás saját kastélyának csilláros termeit nyitja meg a house party-ra s ezen tarka választékoságban ur és — szolga találkozik. Jóságigazgató, bérlő, néptanító, szobaleány van vig mulatozásra meghíva a grand szigneurnél s a büszke lord bérlője nejevel tánczol, a majoresko az erdőszéleányt röpi. Igaz, hogy a házigazda és családja mihamarabb elvonul, de akkor a vendégek a világ.

Karácsonyi miszteriumot játszanak. Papiros kosztümben öltözött fickók száguldnak be, az ugynevezett »mummerek« élükön karácsony-apóval. Közülök egyik magát komstellai Szt.-Jakabnak mutatja be és mindenkiel, de Anglia véd-szentjével Szt.-Györggyel, a kit szintén egy marok angliusi síheder képvisel, — többszörösen megverekezik. De természetesen mindig Szt.-György hagyja helyben Jakabot, a gyermekek nagy gaudiuma mellett.

Angliában a karácsonyfa nem tud tért hódítani, legfeljebb köztintezetek rendeznek karácsonyi ilyen jöttévi ünnepélyeket, de azért ne higgyük, hogy az angol nép a szeretetnek ünnepeit nem az emberszeretet gyakorlásában merítené ki. Minden emberbaráti egyet eleve készül karácsonyra. S

ezrével osztogatja az étel és ruházat-utalványokat. A falusi takarékgyletek, melyeknek gyűjtője az anglián lelkész, akkor osztja ki az éven át gyűjtött és gyümölcsözött pennyket. Sokhelyt karácsonyi huskiosztás van szokásban, kegyeletes alapítvány ezimén s a szegény asszonyok egész kis zarádklósokat folytatnak, hogy elvigyék az ünnepre kiosztott húst, a mennyi egész családjuknak elég.

Szóval ma Angliában a szeretetnek felemelő ünnepe van, melyet az ügyefogyottak sóvárogva vártak.

Érdekes, hogy az angol nép nem újévet gratulál, hanem a karácsonyt, a fashionable-t. Az angol papiripar minden ötletét kiadja e napra s a posta a legesekélyebb névjegyeket — christmas cordo röpi. Persze ezeknek a gratulációknak is vannak gyűjtő specialistái, a kit albumokat őriznek tele elmés karácsonyi felköszöntőkkel.

E napon az angol ételek királya a plum-pudding minden asztalra felkerül s a magyar babona itt is járja. Gyűrüt, gyűszűt, pénzt sütnék bele. A ki a gyűrüt találja, az szilárdan álló hit szerint egy év leforgása szerint férjhez megy, a gyűszű aggszűzességet jelent. Óvakodik is tőle mindenki.

A karácsonynak tiszteletét Oroszlánszivű Richárd hozta be és V-ik Henrik, ki Rouen hosszú ostroma alatt e napon a támadást megszüntette, heroldjaival hirdeté ki, hogy táborában barátot, ellenséget megvendégelnek. A karácsonyi vendéglátás V-ik Henrik hagyománya.

összeírásának, s a szenvedő állománynak is a városi pénztárban őrzött adatok alapján történt fölvétele után egy pontos leltárt állítson össze, hogy ez időszertint vagyoni állapotáról hű képet nyerjen a város polgársága.

A bizottság pontosan járt el tisztében s már e hó 12-én formális gyűlést is tartott, a mikor a bemutatott leltárt véglegesen megállapította s szövegezte a jegyzőkönyvet, melynek kíséretében elaboratumát megbízóinak bemutatassa.

Az anyagi kérdés nagy szerepet játszik egy magános ember ügyeiben, de döntő tényező az egy álladalom életében, így, a községi ügyvitelben is. Nem kicsinylendő dolog tehát, ha valamely község rendezett viszonyaira rámutathat. S Csáktornya az összeállított leltár szerint 469.683 frt 71 kr. szenvedő állománnyal szemben 911.429 frt 20 kr. cselekvő vagyonnal rendelkezik, mi 441.745 frt 49 kr. tiszta vagyonnal ér föl. Akkora vagyon ez, mely egy alig 3800 lakossal bíró városkánál tekintélyesnek mondható.

Megvan az alap, melyen a város építhet. A forrás elég bő, melyből elég életereő ifakadhat. Egészséges vezetés mellett a város polgársága hozzájárulásának czélszerű génybevételével Csáktornya még sokat alkothat.

Nemcsak kaszárnya, de más hasznos intézmény is létesülhet ennek vagyoni ereje mellett. Csak inicziatíva kell hozzá. A közös akaratnak helyes irányba való terelése s okos fölhasználása lehetővé teszi az alkotásokat. Tanúságot tesz róla a leltár, melynek összeállításáért a bizottság csak köszönetet érdemel.

A tükör: a város előtt. A benne visszatükröződő képe nem torzkép, de biztató, bátorító képmás. A város bizalommal láthat jól munkájához, mert az anyagi alap elég szilárd ahhoz, hogy alkotni ezután is merjen.

A rendelkezésünkre álló adatok szerint a város vagyoni helyzete a következő állapotot tünteti föl:

I. Cselekvő vagyona:

a) Épületekben:

A régi városház és belső telke (1. sz.)	7000—
Az új városház és belső telke (2. sz.)	18000—
A Novák-féle ház és belső telek (58. sz.)	1500—
A Weisz-féle ház és belső telek (59. sz.)	2000—
A szegények háza és belső telke (96. sz.)	6000—
A közt. elemi iskola és belsőség (173. sz.)	18000—
A kisdudóv-íntezel épülete és belső telek (231. sz.)	4000—
Pásztorklak és telek (87. sz.)	3000—
Közbághíd (314. sz.)	6000—
Buzáson csordásház (30. sz.)	720—
Battyánban csordásház (26. sz.)	720—
Tüzoltó-laktanya és szertár s lóistálló	2000—
Ferencz-József laktanya területtel	40000— 468.940—

b) Földekben:

Buzási szántóföldjei 37 parcella, 38 hold a 250 frt	9500—
Zrinyi külvárosi legelő-részletek	1000—
Dráva-Szt.-Mihályi-határban $\frac{1}{2}$ hold szántó	200—
Csáktornyai közlegelő 487 hold	48700—
»Pivavistye« rétje (nagyobb)	1500—
»Pivavistye« rétje (kisebb)	800—
»Grabanicza« mocsaras rétt	700—
Pajtáskert rétt Csáktornyan	800—
A »Barakka«-féle szántóföld	800—
Zrinyi külvárosi határban 9 parcella, 14 hold 250 frtjával	2750— 66750—

c) Jogokban:

A helypénzszedési jog	100000—
A vadászati jog	800— 100800—

d) Marhában:

2 drb. ló	300—
3 drb. bika	330—
2 drb. sertéskan	125— 675—

e) Kötvényekben:

Regáliában	244500—
Alamadóssági kötvényekben	1000— 245500—

f) Törzstörke:

28000—

g) Ingóságokban:

Az 1. sz. szobában	197.60
A 2. sz. szobában	173.60
A 3. sz. szobában	27.20
A rendőri szobában	52.65
Az udvari szobában	2.30
A két nagyobb udvari szobában	32.50
A börtönben	11.50
A kamarában	5—
A padláson	92.80
A tüzoltó-szertárban	150.05 754.20
Összesen	911.429.20

II. Szendvő vagyon:

A Pesti Kereskedelmi Banknak 50.000 forintos kölcsönéből még tartozás	46683.71
A képezde fölépítéséhez 30 éven át fizetendő 30000 frtból még	21000—
Ő Felsége 25 éves jubileumának emlékére emelendő köz-kórházi alapra	2000—
Kaszárnya építésére fölvelt kölcsöntörke	400000— 469683.71
Cselekvő vagyon:	911.429.20
Szendvő vagyon:	469683.71
Maradt tiszta vagyon	441.745.49.

A leltárt a legközelebbi gyűlés tárgyalni fogja, mely a bizottság indítványára el fogja határozni azt is, hogy a leltárt minden év végén ki fogja igazgattatni, hogy az mindenkor a tényleges állománynak megfelelő legyen.

Megyei rendes közgyűlés.

Zala-vármegye törvényhatósági bizottsága december havi rendes közgyűlését dr. gróf Jankovich László főispán ö Meltóságának elnökele alatt f. hó 14-én és folytatolag f. hó 15-én tartotta.

A napirend előtt felszóllalt Skublics Jenő bizottsági tag s utalva ama körülményre, hogy Csertán Károly Zala-vármegye köztisztelő- és közszeretelben álló alispánja, tíz éve áll a vármegye közigazgatásának élén s ez idő alatt a vármegye jólétének előmozdításán mindenkor odaadó buzgósággal fáradozott s a ki iránt a vármegye tisztviselői kara e tíz éves működés alkalmából tegnap testületileg fejezte ki őszinte tisztelőt és törhellen ragaszkodását — indítványozta, hogy a közgyűlés Csertán Károly alispánnak tíz éves működése alkalmából méltánylásul jegyzőkönyvileg fejezze ki elismerését. Az indítványt a közgyűlés egyhangu lelkesedéssel fogadta s emelte közgyűlési határozattá elnökölő főispán ö Meltósága.

A közigazgatási bizottság tagjai sorából kilépő öt tag helyére új tagokat választottak: Bogyay Máté, Háczy Kálmán, Skublics Gyula, Skublics Jenő, dr. Vizlendvay József.

Az igazoló választmány elnöke Skublics Imre, tagjaivá Boschán Gyula, dr. Czinder István, Nagy Károly, Botfy Lajos, Csutor János, Fischer László, Handler István, Kroszel Gyula lettek.

A közigazgatási bizottság javaslatára az egy jrtot meg nem haladó állami adót fizetők terhére kivetett, de szegénységök miatt tőlük be nem vehető 1 frt 50 kr. utadónak megfelelő napszámmal leendő leszolgáltatása iránt alkotandó szabályrendelet kidolgozására a közgyűlés egy küldöttséget küldött ki s annak tagjaivá Csertán Károly alispán elnökele alatt Árvay Lajos megyei főjegyző, Thassy Kristóf megyei főjegyző, Lányi Kálmán főmérnök, Szulczberger Alajos megyei főszámvéző s az utibizottságok elnökei választottak.

Az életkoruk 15-ik évét be nem töltött gyermekeknek a mulató helyeken való távollatása tárgyában Hevesmegye javaslata alapján a közgyűlés szabályrendeletet alkotott.

Az alsó-lendvai kerületi körjegyző fizetésének felemelését a közgyűlés jóváhagyta s az alsó-lendvai községi aljegyző fizetését évi 400 frtban állapította meg.

Bécs község legeltetési szabályrendeletét, a felső-szemenyei fogyasztási adó után járó beszedési jutaléknak a községi előjáróság részére leendő átengedése, valamint a dobrii községi fogyasztási adó kivetése tárgyában hozott határozatokat a közgyűlés megsemmisítette.

Perlak községnek községi pótdadó törlése tárgyában, s ugyanennek a községnek a községi közbághíd használatáért szedhető díjak szabályozása tárgyában, Turesicsse község képviselőtestületének községi pótlék és behajtási illeték visszatérítése tárgyában, Kotor község képviselő-testületének ingatlan eladása és községi ingatlanok telekkönyvi kiigazítása tárgyában hozott határozatait a közgyűlés jóváhagyta.

Podbreszt és a vele érdekelt több község képviselő-testülete által a népiskola államosítása következtében elvállalandó kötelezettségre vonatkozólag hozott határozat közgyűlési jóváhagyást nyert.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Boldog ünnepeket.** A karácsony be-
köszöntésével t. előfizetőinknek s munkatársainknak zavartalan boldog ünnepeket kívánunk!

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyi miniszter Baán Árpád dr. perlaki kir. járásbírói aljársbírói saját kérelmére a nagy-bírségi kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **Esküvő.** Benedek Aladár csáktornyai polgári iskolai tanár holnap esküszik örök hűségöt Mezey József földirtokos kedves leányának, Erzsike kisasszonynak, Kaalon, Erdélyben.

— **A város tanácsterméből.** Csáktornya képviselő-testülete f. hó 22-én gyűlést tartott Vranics Károly városbíró előlétele mellett. A lovassági kaszárnya talajvizének az ukki pályát felé való levezetése tárgyában a város részéről tett fölterjesztésre a Dunántúli helyiérdekű vasutak igazgatóságának, átirata szerint, semminő kifogása sincs az ellen, s az engedélyt csak ahhoz a föltételhez köti, hogy a tisztogatási s egyéb költségeket a város viselje. A kaszárnyának kifogásolt peczegődreiben összegyűlt talajviznek eltávolítására az előjárásról megbízott, hogy erre a célra egy ezerliteres szívógépet szerezzen be. — Morandini Bálint indítványára kimondja a közgyűlés, hogy a vasut felé vezetől u. n. Új-ut mellől a jegegyfákat kivágatja, azokat elárverezze, s helyükbe gesztenyefákat ültetett. — Molnár Elek kifogásolja, hogy a közs. szabályrendelettel még mindig nem készültek el. Ziegler Kálmán indítványára kimondja a testület, hogy függőbe hagyja a dolgot, míg a következő tisztújítás meg nem történik. — Molnár Elek abbéli indítványára, hogy a villamos világítás ügyében kötött szerződés másodpéldányban betekintés végett a képviselő-testület tagjainak rendelkezésére bocsáttassék, hogy így annak pontjairól tudomást szerezzenek, a képviselő a világítási bizottságot utasítja, dolgozzon ki egy szabályzatot, mely szerint a villamos világítás célszerűbben ellenőrizhető legyen. — A kiküldött bizottság által bemutatott leltár a város vagyonáról a képviselő-testület elfogadja. — A Szépitő-Egyesület kérvényt terjeszt be a városhoz az iránt, hogy a Városliget felé tervezett út számára szükséges terület engedje meg a város legelőjéből kihasználni; e célból bemutatja a vázrajzot is. A közgyűlés elvben teljesíti a kérést, de utasítja az építészeti bizottságot, hogy véleményét ez érdeemben a legközelebbi közgyűlés elé terjeszse.

— **Körvadászat.** Folyó hó 12-én és 13-án érdekes vadászat folyt le a Zala-Ujvár és Belicza közötti határban, mely mennyiségileg a legsikerültebb volt az idei szezonban, a mennyiben összesen 602 drb. nyul esett zsákmánnyul — Mult vasárnap, azaz 20-án, a drávai szigeteken és a Dráva-Vásárhely melletti erdőben ropogott a puská. Ez alkalommal 9 vadász 3 özet, 3 fázánt, 1 rökát és 13 nyulat lőtt. Mindkét vadászterület Ziegler Kálmán kir. közigyűlés és Mura-Róbert földbirtokos bérletét képezi.

— **Házasság.** Mandelbaum Adolf felső-szemeyei fiatal mészáros f. hó 27-én köti a helybeli izraelita imaházban házasságot Stöger Betti kisasszonnyal, Stöger József idevaló háztulajdonosnak leányával.

— **Körjegyzőség kettéosztása.** A drávacsányi körjegyzőségnek ketté való osztása tárgyában fölterjesztés tétel a vármegye törvényhatóságához. A törvényhatósági bizott-

ság azonban a f. hó 14-én megtartott közgyűlésen a fölhozott indokokat nem találta eléggé nyomósaknak arra, hogy a fölterjesztéshez hozzájáruljon s azért a körjegyzőségnek tervbe vett ketté osztását nem hagyta jóvá.

— **Meghívó.** A szegény tanulókat segélyező egyesület Perlakon 1896. december 31-én, a »Társaskör« helyiségében tombolával egybekötött zártkörű »Szilveszter-Estélyt« rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj személyenkint 1 korona.

— **Elopott disznó.** Még, ha nem volna is oly kritikus a helyzet, a mikor hónapok óta nem engedik a disznót a piacra s valószínűségecsint rejti a tulajdonos öljában, ha ott egy kedvérevaló vastagbőrűt jó kövérre hizlalhat, még akkor is malörszamba megy, ha más öli le a disznót s nem tulajdonosának adózhathik hálából husával, zsirjával, kolbászával az akkora gonddal hizlalt sokesüklü. Kétszeresen bosszantó azonban, ha hozzá még azt a csufot is ejtik a gazdán, hogy éjjel ellopják s a saját telkén folytatják el ott nyomban a szegény pára vétét. Ez már azután a humort sem nélkülözi, melynek azonban a hizláló az, ki legkevésbé nevet. Ez a jelenet játszódott le a mult vasárnapról hétfőre forduló éjszakán a »Fehér Galamb« vendéglő udvarán, a hol T. I. kocsmáros kövér mangaliczáját ekszediálták így ki az ölből s el a másvilágra. Hogy reggelre, mikor az üres öl mellett elterülő vértócsából a keserű valóról a gazda meggyőződött, megtette a kellő intézkedéseket, hogy az időnek előtte kimult szegény állatnak ha már életét nem is, de rendőri asszisztenciával legalább a bőrét megmentse, magától értetődik. De kevés a vigasztalódás benne, mert a ki ily kedélyesen jutott ebben a drága világban ily ocsón egy disznónak a birtokába, aligha mulasztja el az ellenintézkedéseket a legkomolyabban megtenni, hogy feltétl. titkát valahogyan el ne árulja így, legalább eddig, a gyilkost még nem sikerült kinyomozni. Mondják, hogy a szegény gazda megfogadta, hogy ezentul csakis oly disznót fog hizlalni, mely kevesebb illedelem mellett több bátorságot tanusítson s legalább hangos vitákkal protestáljon, ha ily erőszakos módon lopják ki az élők sorából.

— **Megsemmisített községi határozat.** Mayer Salamon helybeli helypénz-bérlő az iránt folyamodott Csáktornya képviselő-testületéhez, hogy a bérlet fejében általa fizetendő bérösszegeből, tekintettel veszteségeire, melyek a sertés-zárlatok folytán érték, 500 forintot ez évre elengedjen. A város egyik nyári gyűlésén meghallgatta folyamodó kérését, a mennyiben szótöbbséggel csakugyan kimondta, hogy az 500 frtot hajlandó neki elengedni, mert figyelembe veszi azokat a veszteségeket, a melyeket bérlő a majdnem az egész éven át tartó sertésvész és az ebből kifolyólag elrendelt zárlat folytán szenvedett. A vármegye azonban nem hagyta jóvá a község ebbéli határozatát, a mennyiben f. havi közgyűlésén Csáktornyanak ez érdeemben hozott határozatát megsemmisítette.

— **Csáktornya legtöbb adót fizetői.** Gróf Festetics Jenő 4305.87, a Csáktornyai Takarékpénztár 3122.81, a Muraközi Takarékpénztár 2211.82, Hirschmann-czég 1562.41, Krasovecz Ignác dr. 973.54, Csáktornyai tárházak 803.49, ifj. Neumann Miksa 745.68, Graner-Csakathurner czég 486.79, szt.-ferencz-rendi zárda 460.06, Morandini Bálint 426.91, Ziegler Kálmán 414.62, Benedikt Ede és fia 380.99, Mayer Salamon 377.83, Graner test-

vérek 377.17, Wollák Rezső 373, Mayer testvérek 348.90, Molnár Elek 348.48, Szakonyi Zsigmond 289.20, Nuzsi Mátyas 283.63, Neumann Mór 279.13, Csáktornyai vidéki takarékpénztár 260, Vuicsák Miksáné 250.49, Déli vasut-társaság 247.80, Hochsinger Sándor 240.06, Szy Sándorné 235.93, Zozoli Ferencz 233.67, Schwarz Albert dr. 228.28, Kohn Hermann 224.65, Pecsornik Ignác 222.90, Friedl János 216.57 frt. Ezekből kerül ki a képviselő-testület 20 értékű képviselője és a két póttag.

— **Kedvezményes vasuti jegyek** a nem állami tisztviselőknek is. A déli vasut igazgatósága tudvalevőleg az államvasutak igazgatóságának példáját követve az állami tisztviselők részére saját vonalain is évi arczképes igazolványokat állít ki. Miután ebből a kedvezményből a nem áll. tisztviselők ki vannak zárva, a vármegye közigazgatási bizottsága elhatározta, hogy megkeresi a déli vasut igazgatóságát az iránt, hogy a köz-igazgatási tisztviselők részére is állítson ki ily arczképes kedvezményes vasuti jegyeket.

— **Népesedési statisztika.** Születtek: Novák András, Kollár Katalin, Vreszk István, Visniés András, Pollák András, Krajncsecz András, Bán Ferencz, Hajdúnyák Ferencz, Gregorincics Miklós, Gregorincics Mária, Komesz István, Zserdin Mária, Jelics János, Bubek Borbálya, Czeizek István, Kovács József, Hajdári István, Jagecz Tamás, Holecics István, Micevski Román. — Meghaltak: Meszárics István (8 n.), özv. Novák Márton (80 é.), Mihálicz Pál (54 é.), Magdalenics György (7 h.), Pollák András (8 n.), Kristofics Ferencz (1 h.), Kollár Katalin (12 n.), Gregorincics Miklós (1 n.), Gregorincics Mária (1 n.), Spolarics Mihályné (63 é.), Kranjcsicz András (30 n.), Vidovics Imre (76 éves).

— **Az újságolvasó közönség figyelmébe!** Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a leg-olcsóbb magyar lap az EGYETÉRTÉS, a mely az új évvel immár 31-ik évfolyamába lép. Ez a művelt magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége és a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az »Egyetértés«-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról valamennyi lap között a legreális-tesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az »Egyetértés« közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő és gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvi lapra, mert az »Egyetértés« kereskedelmi és tözségi tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt a »Egyetértés«-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárzájában annyi regényolvasmányt ad, mint egy lap sem. Hat-nyolcz regényt közöl évenként, úgy, hogy egy év alatt 25—30 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az »Egyetértés« olvasói. Van négy külön rovata: az irodalmi, tanügyi, mezőgazdasági és egészségügyi, melyek vasárnaponként a legváltozatosabb tartalommal jelennek meg. Rendszeres közöl párisi divattudósításokat s minden nap legalább egy önálló tárczát — a regényen kívül. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az »Egyetértés«-re. Az előfizetési pénzek az »Egyetértés«-kiadóhivatalába küldendők. Kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Papnövelde-u. 8., mely szivesen küld ingyenes mutatványszámot.

Felelős szerkesztő:

Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF. ZRINYI KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tične zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznanne pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći ružtveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . 2 frt.
Na četvert letu . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznanne se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Vu božićnoj noći.

Sa vsih zvonikah razleže se skladno zvonjenje. Vse sjaje radošću, ar se Zveličitelj svētu rodil.

A gdo je ono? . . . Pogledajte tam vu kut cirkve. Zakaj po njezinom licu tečeju suze? . . . . To je mlada nadničarka, nezdanjva vdovica ostala, ostavljena sa dvoje dječice.

Ona je došla vu cirkvu i stala vu kutu. Ona bude došla dimo, a tam nije Božića, niti božićnjeg kolača — samo dvoje dječice. —

Pak zakaj? . . . . Ona je nadničarka? Je . . . . Ali vidite li vi na korusu onu gospu vu běloj opravi?

Onu opravu napravila je toj gospi ona nevoljna žena, a ona bogatašica obečala platiti njoj posla, delo.

— Dojdite tretji den po božiću, rekla je gospa bezdušno.

A zakaj je pak ona, ta po modi opravljena gospoja, vu cirkvi?

Zakaj ona ostalim govori:

»Zveličitelj se rodi!«

Ně, ona se vkanjuje . . . .

Za vse se Zveličitelj Jezus rodi, ali za nju ne!

*

Jeli moguće biti veselim, napravljječ drugomu žalost?

Je li moguće biti srećnim, većiniti drugoga nesrećnim?

Ně, i jezero put ne!

Vi velite: »Ona to nije razmišljanjem većinila, ona je to po neznanju, po tom, kaj si ně dala truda razmislići, je većinila.

Je! Vu tom je vsa nevolja ljudska, vu tom i zrok toj nevolji, kaj vooči . . . jezero vnoгих . . . milijuni vnoгих . . . ne daju si truda razmišljavati, ter po neznanju, prez razmišljanja, čine druge ljude nesrećnimi, ili im truđu časka vu malim radostima, koje im pošilja sam Bog vu spodobi velikih blagdana.

*

Jezus Kristuš je za to i na zemlju došel da kaže ljudem: »Ljubite bližnjega svoga kak samoga sebe.« A većina zaboravljajući tu najveću zapoved, ne izpuniv zavjeta božjega, dohadja vu cirkvu i nazočen je pri radosti cirkve.

No . . . zahman su naše radosti . . . vi ne imate prava nazočni biti . . . Za vse se rodi Zveličitelj, ali zaradi vas ne.

*

Ta gospoja i ta nadničarka je atom vu ljudskih odnošajih. Iz tih atoma sastavil se čeli svēt tih odnošaja . . . A mi znamo, kak je vnoگو suzah i stradanja na zemlji. A vse te suze, vsa stradanja izlaze iz jednoga zviranjka — iz neželje daći si truda premisliti o drugom čovjeku, sebi spodobnim. Onaj, koji si ne daje truda premisliti o drugom, taj ne izpunjava zavjeta, »o ljubavi bližnjega« i ne more dojtii vu veselje zajedno sa onim, koji je stalen vu izpunjivanju ljudskih i božjih zapovēdi.

*

Vu božićnjem listu očekuje vsaki, da će čitati nekaj čuvstveno, kaj je vu skladu sa blagdanom i njegovim uzvišenim značenjem. Nu težko je pisati čuvstveno, kad je iz javna života nestalo čuvstva ili je prešlo vu strast, koja pomučuje čist razbor i trēzen sud. —

Gdo nema čvrste i žive vjere vu Boga spasitelja, lahko bi denes viknul sa Michelletom: čemu se radovati rođenju Zveličitelja, kad nije spasil vsih ljudih i narodah? Nu Zveličitelj je vse spasil; ali ona sila, koju je on zval svētom, a često zločestim svētom, jošće je sveudilj jaka ter neda da budu vsi ljudi i uarodi delnici njegova mira i blagoslova.

Ipak veliki i ljepi kršćanski blagdan donosi milijunom dušah, vjernim navuki Zveličitelja barem nekoliko vur blažena zadovoljstva i nadzemne radosti. Iz betlehemskih jaslicah odsēva blagi posmjeh božanskoga djeteta i batrivi trudnoga smrtnika, koji zahman išće vu svētu pomoći i batrivosti; a sjajna zvězda iznad one svete stalice napunjuje očajnu dušu sa ufanjem vu drugi bolši i srećneši život.

*

Ima vu svētu rečenicah, koje nisu izgubile tečajem jezeroljet svoje poetične miline i snage, niti će je izgubiti dok bude svēta i věka.

Ovakova je rečenica ona, koju izgovarja danas vu kršćanskom svētu svećenik vu cirkvi, — odličnik vu palači, siromak

Z A B A V A

Zakleta Krēma.

Kad se je jednoč stari Bašnec — Bog mu daj duši lahko, već od davna nefuca — poslie dugog vriemena opet jedan krat na put spravil te iz Goričan čez Muršćak u Dekanovec po nekakovem poslu putoval, zadržal se je pod Novom pri Kuhančevem melinu pri kumu Vadlji u krēmji do kesne noći. Ovi dva stari su imali nekakovu trgovinu s kravom dovršiti i pri tom, pogadjanju, hvalenju i kudenju nije bilo konca nit kraja, a kad je teda negda trgovina bila sklopijena, došel je stoprv aldomaš na stol. Kad je i taj bil čez grlo zlejani i stari Bašnec po svoju za put batinu bil posegnul, išlo je već na jedanjstu uru, a k tomu je bilo tmiečno kak u rogu, jer dobri i bliedi miesec je ravnič u kolendaru stal, ali na nebu mu ni tvora ni glasa nije bilo, k tomu je put vodil kroz ogromnu šumu »Muršćak«, koj je bil kakti shodišće copernic poznat.

Ali staromu Bašnecu je obodvoje bilo sve jedno, tmica najme i kesna noć; jer

njemu je put čez šumu bil poznat kak »Otec uas«, a u Dekanovcu pak je već znal za vrata, na koja more u svako doba pokućiti, pri kumu Gjuri, jednomu staromu poznancu, skojim je takaj bil nekakov križovati svak, šogor ili kaj ja znam kakov rodjak.

Hladno takaj nije bilo, jer je bilo mieseca Augustaša, i tak je stari liepo mirno šupal korak za korakom i nije se malo začudil, kad je čez drevje i svrže na jedan krat spazil veliku svietlost i bliskanje.

Još nije nad tim prizorom se niti znašel, kad na jedan krat začuje iz daleka, od one strane, gde se je svietilo, muziku. Jasno je čul cvilenje klarinete, hreskavog glasa trubente i mrmljanje bajza, i kad je začudjeno dalje išel, čul je med muzikom i huškanje i štrptanje veselih plesačev, i na jedan krat je stal pred oštarijom u sriedini šume, bila pak je liepa zidana krēma, iz koje je sva ta krika, vika i muzika dohadjala. Stari Bašnec je tu stal i gledal kak nori, te ga je od njegovih dveh odraslih sinov, Lenharda i Florjana samo to srdilo, da mu nikad niti riečju nisu spomenuli, da je u Muršćaku netko krčmu odprl.

»Tak su ti vušivci« — mrmal je stari za sebe — »Ako je gde dobra kapljica na prodaju, onda su im usta zamazana i zacopana. Da mi kum Vadlja nije nikaj hotel o tom povedati, to je posve naravski, jer pri njem je jal na bližnju krēmu, pak onda možbit još k-tomu ov novi krēmar toči bolje vino nego kum Vadlja . . . aha, to bi moglo biti to. Ali kak samo dan današnji naglo zidju! Lani vu ovu dob još ovde nikaj nisam videl, kak jednoga ogromnoga kamena, a danas eto stoji već gotova hiža vu višak, kak da bi iz zemlje zrasla, kak vrganj poslie dezdja. Moram ipak još jeden sajtlek probati! Em takove stari kosti netrebaju toliko sna, a do kuma Gjure u Dekanovec još lahko zajdem na počinek.«

Ovak mrmljajuć obrne stari proti krēmi, nad koje vrati je jedan ogromni mačak za rep obešeni, se kak zvon sim tam zibal, strašno puhal i na pridošloga svojimi škramplii grabil. Ali krēmar nije dal vriemena novomu gostu, da si taj čudnovati canjger bolje pregleda. On je stal med vrati te je glavom kimajuć neprestance pozdravljaj novoga gosta i zelenom kapom na svojoj kak tika glavi, se tak prijateljski podsmehaval,

delavec i seljak vu svojoj kolibi, — vsaki s jednako trnutim i blaženim čuvstvom:

„Dika Bogu vu visini,
A mir ljudem na zemlji,
Koji su dobre volje!“

S i r o t ċ e.

Otca hitilo vuže s ladje vu morje, gde se jadniċ vtopil.

Mati je bila pralja. Pri noćnom delu jako se nahladila, dobila strahovitu vrućicu i vumrla. Ostal je iza nje sinek, kojemu još nije bilo niti pet ljet.

Kad su majku odnesli na grobje, mali je dečec mislil vu sebi: »Gdo bu vezda meni rekel sladko moje dēte? gdo mi bu daval kruha vu jutru i na večer? gdo mi bude vredit posteljicu? gdo bude mi daval čiste rubače, kad ovo zamažem? gdo me bude del na svoje krilo, gdo me bude miloval, kad zbetežam?«

Susedi su se razselili; tudjinci došli su na njihovo mjesto. Kad se, mali dečec pokazal na njihovim vratima, pitali su ga: »Kaj želiš? kaj iščeš? poberi se dalje!« I otišiel je siromašec na vulicu, gde nije nikoga poznal. Naslonil se je na vugel jedne hiže i gledal, kak ljudi onud prehadjaju; gledal je, nije li gdo spodoben njegovomu otcu ili majki, da ga nagovori. Zahman je gledal! Ljudi su imali drugoga posla, pak se nisu ni ogledali na đecu, koja su po vulichah hodila. — Pravi prosjak razme bolje svoj posek; on se svojom zdrapanom opravom prevlači med pospodu, a ova, da se vugneju prosjaka, hitiju mu kakov dar. Takov prosjak, koji samo plače, more da vmerje od glada.

Siromašni taj dečec bil bi vumrl već prvih danah od gladovanja, da nije pri istom vuglu pobožna jedna piljarica prodavala jabuke. Ova je promatrala dečeca kak se okolo vogla susedne hiže obrača. Morti hoće da kaj vkradne? mislila je vu sebi! Kad je videla, da dečec vse do kesne večeri, nekaj išče i očekuje, smiloval se njoj. Odebrala je iz košare natučenu jabuku, pak mu je dala s rećmi: »Vzemi ovu jabuku i idi vezda dimo!«

Dečec taj bil je privčen na poslušnost, pa k kadmu je piljarica rekla da ide dimo, on je otišiel.

Kak je bilo već dosta kesno, bila su hižna vrata zaprta. Kad je dečec videl, kak nikud nemre nuter dojti; kak nigdo na njega ne čeka; kak mu nigdo nije pripravil postelju; počel je plakati.

Počenu! je žalosten vu kutić od ulaznih vrata; i vu sru žubko se plakal; — zagrlil je kameniti stup, koji mu je slabe kotrige čuval od vetra, pak je tužno zavjaval: »Sladka majka!«

Vnoći se gustokrat budil, ar je pihal hladen veter. Zlehtun si je onda, pak se je obrnu! na drugu stran.

Drugi je dan opet poizkal poznatu piljaricu. Kad je ova videla, kak je dečec žalosten, dala mu je ostatke od jela.

Tretji, četrti dan našel je dečec opet dobru piljaricu. Peti je dan zahman čekal na voglu. Vnogo je ljudi prehadjalo po vulich, više kak nigdar; ali stara piljarica nije vezda došla.

Dečec je zapital na zadnje nekoga prosjaka (bōgca), ar se bojal nagovoriti gospodu: — »Gde je vezda ta dobra gospa?«

— »Denes ne bude ovdi prodavala, drago dēte!« odgovoril je prosjak — »ar je denes blagdan (svetek.«

— »A zakaj je svetek?«

— »Ar se rodil Ježuš; vidiš kak ljudi idu vu cirkvu?«

Kam tuliki ljudi idu, smém mort! i ja, mislil je vu sebi dečec. Išiel je za njimi. Kuliko se je veselil, kad je videl veliku, veliku hižu, iz koje ga nije nigdo iziral, vu kojoj ga nisu pitali: »Kaj želiš? kaj iščeš?« nego mu je bilo slobodno ostati ondi do mile volje.

Čul je i videl, kak je jeden veliki gospon govoril puku (ljudstvu); rekel je da se je mali Ježušek rodil vu jasicah, med pastiri, kak je Ježuš živil vu nevolji i siromaštvu, kak je ljubil svoje roditelje i đecu.

Ovdi bi bil dečec poslušal do kesne večeri, kak je taj gospodin pripovēdval.

Pod večer su zaprli cirkvena vrata, a siromašen dečec moral je opet na vulicu iti.

Tu je videl razsvētljene obloke. Vu ob-

lokih stajala su mala drēvca okinčena sladkiš (s cukori), svēćicami i drugim nakitom. »Oh, kak je ljepi rodjendan maloga Ježuška!« bile su reći siromašnoga dečeca, kad je vse to videl.

Samo da nije tak hladno na taj dan! Srećni su oni, koju sediju poleg tople peći, pak vu zagrljaju majčinu slušaju šumenje bure, vihra; ali gdo nezna gde mu je dom . . . !

Mali siroček otišiel je nazad do cirkvenih vratih; ondi je pokleknul, pak se ovak pomolil:

»Sladki Ježušek, — koji tak rad imaš dećicu, vzemi mene k sebi, ako trebaš maloga slugu!« . . .

Veliki je Zveličitelj saslušal molbu maloga sluga. Vzel ga je k sebi, kad ga nigdo na zemlji nije držal za svoga. Ondi je vusnul mali dečec, a prebudil se je vu kraljestvu nebeskom . . .

Vi, koji veselo sprevodite dane Ježuševog rodjenja, zmislijte se i onih, koji gladuju i zaluju! . . .

Glād Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Vu Budimpešti, 17. decembra.

Magjarska magnatska hiža imala je svoju sjednicu, koju je odprl novi prezeš Vilim pl. Tóth. Vu svom pozdravnom govoru izjavil je novi prezeš, da nije posve nepoznat i tudj vu ovom vlsokom tēlu, ali da je dulje vremena stajal daleko od političke borbe, vršeći službu vu zajedničkoj vladi. On nezauzime to novo mjesto prez brigah. Neima doduše pravo, da već unapred zah-tēva za se neko povjerenje, ali ipak moli kotrige hiže, da ga podupiru vu težkim njegovim zvaničnim funkcijama, da more biti dostojan svojih predhodnika na ovoj stolici. On će bez obzira na stranke djelovati, ali za to se ipak neboji izjaviti, da je navēk bil pristaša jedne stranke, i to odusēvljeni pristaša politike Deák Ferenca, pristaša zak. čl. XII. od ljeta 1867. To je njegova politička prošlost, sadašnjost i budućnost; no zato će ipak biti pravedan napram vsakoj stranki.

da su mu se usta do vuh razširila, a nos bradu dosegnul.

Nek samo stari nutar stupi, govoril je krčmar; danas je ovde sve badava dobiti, jer se obdržavaju gosti, dečko rogluč se najme s copernicom na metli ženi. Stari anda prekorači prag i stupi i plesnu salu te se na liepoti isto nije mogel zadosta nagledati. Najradje bi bil rukami nad glavom skup vudrl, tak liepo mu se je sve činilo, plesaći i plesačice, muzika i muzikaši, sala sa nebrojenimi zrcali u zlatih ramah i u sredini viseći zlati luster sa preko sto sviećah. A krčmar, on pak je bil prijateljen, da nemre bolje biti. On je podjednako za starim Bašnecom hodil, ribal si od veselja ruke, te mu ponudjal jelo i pilo. Samo se je podjednomo čulo: »Bašnec kaj hoćeš, kaj želiš! Hoćeš domaće vino, hoćeš Tokajca ili Šampanjca? Hoćeš zajca ili sretinuu, ili frigane pišćance? Danas nekošta nikaj, mladenec rogluč sve plati! Kaj ne, to ti se dopada?«

I ter kak se je to Bašnecu dopalo! — Srdce ga je bolelo, kad se je na domaću svoju nevolju zmislil i na siromaštvo od novoga lieta do Silvestrovoga. A ovde je bilo sve svetlo i samo izobilje. Krčmar je svog

gosta po ciloj kući vodil, po jednih stengah gore, po drugih dole, od pivnice do nahizja, od stale do gore na sienik i po svih sobah i komorah, te se je sad Bašnecu kuća iz nutra vidla još veća nego izvana, Osobito u kuhinji se nije mogel zadosta nagledati. Tu je stal neizmerno veliki komen pun loncev i ponjgvah i posvud je kipelu i vrelo, a gde je sopor riglu malo u vis dignul, izišla je za njegov nos neizmerno ugodna duha, a sokači i sokačice samo su punimi rukami jestvinami sim tam begali i iste u sobe i u salu nosili.

»Da je sad samo moja Franca tu«, — mislil si je stari — »ona bi se prav čudila! Njezina želja je uvijek bila liepo uređenu kuhinju imati, pak ipak nije dalje dotirala, kak do dveh starih ponjgvah, trih puknjenih loncov i jednog pokopanog kotla za kumpir svinjam kuhati.«

Ali vugodna duha nije samo u nos staroga udarala, nego i u želudac i tak je došlo, da je dočel po volji jesti i piti koliko je samo mogel, a sve je bilo tak tečno i dobro pripravljeno, da nemre biti bolje. A kad se je najel i napil te je ostalih njihovu igru gledal, koji su se kocke igrali i zlatom nah-

tavali, kak da je bukovo listje, dojde krčmar opet k njemu.

On je nosil u lievoj ruki komad papira a u desnoj jedan mali nožec i za vuhom je imal zateknjeno kavranovo peso. Njegove oči izpod črtenih obervah su se svietile kak maćakove, kad je stupil k Bašnecu, po plećih ga potrepial i rekel:

»Gledi stari, ovak dobro tebi i tvojoj babi uvijek more bit, ako samo hoćeš. Ovim nožecom si samo malo kožu ruke od-rapi, ovo pero u svoju krv namoći i na ov komad papira samo svoje ime napiši. To je sve, a neboli nikaj.«

Sad se je staromu Bašnecu pričelo pred očmi bistriti, i kad si je krčmara od pet do glave dobro poglednul, nije više dvojil da pred njim sam šatan stoji, koj hoće njegovu dušu. Ali stari ponudu ipak nije hotel prijeti. — Vražja ponuda je bila za istinu zavedljiva, a njegova nevolja doma dosta velika; gospodin domaći plebauš, drugač vrlo dobri gospodin, je iz prodekalnice uvijek obečaval zlate bregu za on sviet, a za ov nikaj drugo kak trud i muku, progonstva i žalost i ovak je staroga siromaka sve nekaj vleklo na podpis. On posegne za perom i na pol izvan sebe

On moli Svevišnjega, da blagoslovi domovinu i kralja, ter da razsvetli kotrige ove visoke hiže, da vu svojim razpravama pokažu umjerenost i mudrost.

Nadbiškop Császka izjavljuje vu ime hiže, da velika prošlost novoga predsjednika kak i njegovo navék dokazano rodoljublje daje ne samo članovima hiže nade, već i sigurnost, da će novi predsjednik, veren starim predajama, voditi obzirno i mudro vse razprave vu ovoj hiži. Poklam kam se je predsjednik Tóth zahvalil na ovacijama, položil je prisegu kakti predsjednik vrhovnoga disciplinarnoga sudišta, a zatim su zaprisegnuti drugi članovi (kotrigi) istoga suda. Iza toga se je čuvar krune, bivši predsjednik Szlávy, zahvalil hiži za izrazu simpatije, ter se je prešlo na dnevni red. Po predlogu Jožefa baruna Vécsey-a razpravljala je hiža najprije o adresi. Jožef Gáll prečital je izvještaj adresnoga odbora i sam nacrt adrese.

Kardinal Schlauch poslje poduljega govora predlaže, da se vu nacrt adrese primi ova stavka: »Vu pitanjima vjere i vjerozakona dokazana premlolistiva pozornost Vašega Veličanstva, koja se je videla i vu prestolnoj besjedi, goji vu nama ufanje, da će mudrost Vašega Veličanstva najti put i način, kako da se poprave na području vjerozakona postojeća zla, ter da se osjigura vjerski mir u zemlji.«

Minister-predsjednik barun Bánffy očitoval je, da vlada nemanjerava poduzeti nove kakve cirkveno-političke akcije, s toga da ni nemisli, da kaj god izjavi glede nadzora cirkvenih fundacijah, pak tak ni nemore da prihvatil predlog kardinala Schlaucha. — Salomon Gajzágo podupire nacrt odbora, a barun Vécsey predlog kardinala Schlaucha.

Minister prosvjete dr. Wlassics izjavljuje, da ministarstvo bogoštolva i prosvjete nemanjerava školu uzeti vu državnu upravu ili staviti pod državni nadzor fundacije cirkve. Kaj se tiče autonomije katoličke cirkve, on neće Njegovu Veličanstvu, dok se nisu primirili duhi vu zemlji, pred-

ložiti saziv kongresa. — Grof Zichy govori vu prilog predlogu dra. Schlaucha.

Minister-predsjednik barun Bánffy izjavljuje na primjetbu, da je manjkalo vu prestolnoj besjedi stavka o izvanjskoj politici, da vlada nije smatrala nuždnim, da stavi vu besjedu takav pasus, ar se nije izvanjski položaj od zadnje besjede premenil.

Kod glasovanja, primljen je nacrt odbora i vu specijalni razpravi.

Njzino Veličanstvo vu Biarritzu.

Iz Pariza javljaju: Bečki dvorski doktor dr. Kerzl pozvan je prošestnoga tjedna k carici i kraljici Elisabeti vu Biarritz. Dr. Kerzl imal je da izvidi, kako se je carice i kraljice dojmila poraba karlsbadske vode, koju ona vsake godine vu to vréme rabi. Iz Pariza bilo se je razglasilo, da je vladarica obetežela, kaj na sreću nije istina. Neobično hudo vréme, koje je zadnjih dana vladalo i na obali atlantičkog oceana, prisililo je kraljicu, da vraćenje prekine, ar nije mogla po nadi daleko izlaziti, ako se je i šetala nekoliko vur. »Novine Figaro« javljaju, da kraljica namjerava pohoditi i otok Fontarabia blizu španjolske medje, — a za tim se preko Vittorije, Burgosa, Saragose i Barcelone zaputiti na rt sv. Martina.

Kraljevna-vdovica nadvojvodkinja Štefanija.

Nadvojvodkinja Štefanija pjevala je vu pondeljek poslje podne vu luksenburškoj farnoj cirkvi na zaprtom korašu prigodom blagoslova. Visoka gospodja izvrstna je pjevačica ter je svojim lijepim alt-gramom duboko genula nazočno občinstvo. Pjevala je uz pratnu orguljah »Sanctus« od Beethovena, za tim »Domine« od Weissa, i dva ulomka iz Mendelssonovih oratorija »Pavel« i »Ilja.«

Dolazak nadvojvode Franje Ferdinanda na Korsiku.

Iz Nizze javljaju: Kakovih 30 osobah sakupilo se je večeras unatoč neprijatnu vremenu vu luki, da budu nazočni odlazku nadvojvode Franje Ferdinanda, njegove maj-

ke, nadvojvodkinje Marije Terezije i njezinih kćerih. Nadvojvodska familija nije najmila posebnog parobroda, nego je putovalo navadnim prevoznim parobrodom »Bacognano.« Za visoke putnike nisu bile učinjene nikakove posebne odredbe, jer je »Grof Hohenberg« izjavil, da želi putovati kak i drugi ljudi. Ob 6 vuri na večer došla je nadvojvodska familija, ter je namah posla na ladju. Nadvojvoda, koji se ljepo oporavil, rukoval se je s kapetanom, pital ga, kaj misli, kakvo bude vréme, a za tim je počel promatrati život na brégu i njegov okret. Visoki putnici stigli su drugog jutra vu Ajaccio, gde su se nastanili vu »Hotel Continentalu.« — Boravek je ustanovljen na tri mjeseca. Čela nadvojvodska familija prisustvovala je još istog prepoldneva meši vu stolnoj cirkvi, a po poldan pohodila Castelluccio.

Pučki popis vu Bavarskoj.

Po pučkom popisu od 2. decembra 1895. ustanovljeno je, da vu Bavarskoj imade 5,818,544 stanovnikah (za 223,562 duše ili 4% više nego ljeta 1890). Monakovo imade 407,307 duša, Nürnberg 162,386, Augsburg 81,896, Würzburg 68,747, Fürt 46,726, Regensburg 44,471 i Kaiserleutern 40,828 dušah. Još ima 23 varaša sa stanovništvom od preko 10,000 duša.

Pučanstvo zemlje.

Nju-Jorške novine »Medikal Rekord« sastavil je na osnovu posljednjih pučkih popisah vu raznih zemljah rezultat o skupnom pučanstvu zemlje. Vu koliko je moguće pribrači vse brojeve, čini se, da se je pučanstvo zemlje od ljeta 1874. do 1895. povnožalo od 1391 na 1480 milijunah dušah, a to bi znamenovalo prirast od 6%. Ako bi se za budućnost vzela prirast od 5%, to bi zemlja imala 1900. ljeta 1549 milijuna, — 2000 ljet 2548 milijuna dušah. Vjerojatno je medjutim, da povnožavanje pučanstva neće biti toliko, ar neće biti zadosta hrane.

hoće hitrim potezom bogat postati. Bil je pako stari Bašnac još od svoje malosti navaden, svaki i naj manji posel u imenu božjemu započeti. Tak ga je pokojna mati još kak dečeca učila, i tak je on cijelo svoje življenje delal. Anda i sad, kad je posegnul za papirom i perom, a uljudni vrug mu je vlastoručno lievu ruku malo zarezal, reče:

»No, tak hoću anda u ime božje podpisati!«

Čim je to zgovoril, zarušilo je strašno, kak da se nebeska bolta ruši te se je strašna krika i vika u zraku čula, kuća se je kak pri potresu pričela šepati i na sve kraje pucati, svieće su iz lustra i stienah spopadale i liepe mlade dievojke su se na stare i odurne copernice preobrnule, koje su mu svojim suhim dugimi prsti hotele u oči zleteti, muzikarci su postali sami zdugimi repi vrugi i jopci, morske mačke, svinje, psi i druga živina je samo okolo biežala kak nora, te okolo na pol mrtvoga staroga Bašneca skakala.

Stari se prekriži i ves u strahu priéme kroz kuhinju van biežati. Tu je još u biegu videl, kak iz vrijućih loncov kače i debeli gušteri van idu i na njega psiću, kak mali vražići verknjene svinje trančiraju i kak je kuhinjski stol, na pod se prevrnuši sve četiri od sebe pružil te tu kak verknjeni ciganski konj ležal, koj je još u smrti svojim jezikom za njim posigal i bielo od očih kakti za

njim obračal. Takaj je videl, kak raznovrstne mokro-zdene žabe, kraslače i salamandri okolo njega skaču i mu po nogah do kolena gore plaze, da mu se je koža jezila i mrzli pot ga pošikaval.

Teda negda, zteškum mukom dojde iz te proklete kréme van u šumu komaj da je kakovih sto korakah išel te se onda ogleдал, jeli mozbit kakov krokodil ili dapače pozoj neide za njim, nestalo je svega, niti je tu bilo samo jednoga glasa, od bivše kréme videti, niti samo jednoga glasa, od bivše halabuke čuti, svega je nestalo i šuma je bila tak mirna i tiha, kak ju je stari Bašnac uvijek prije znal najti, kad je kroz nju putoval, niti se je ptič niti miš genul tak, da je stari izparivanje pota iz svog tiela, koj ga je pošikaval, čuti mogel.

Ovak dalje idući, dojde do miesta kakti klup, malo brežuljkastog i travom zarašćenog. Tu se nekaj od straha, nekaj od umornosti i truda ves skrhani sedne, da se odpočine i tu si je odihaval ali zajedno i tak zažgano molil, kak još nikada odkad je živ na svijetu.

Stari Bašnac je pri kumu Gjuri stoprv okolo tretje ure u jutro pokućil te je blic kak krpa u sobu stupil, a kad su ga onda pitali, kaj mu je, samo je odgovoral, da je na nekaj nadošel.

Na to se je legel u postelju te je blja-

val tri dni i tri noći tak, da su već mislili, da bu i dušu zbljuval. Nijedan doktor mu bluvanje nije mogel staviti, dapače niti stara Tukserica, koja se je na vraćenje bolje razmela, nego ikoj bečki ili peštanski profesor, i to zato se nije moglo zastaviti, jer je sa vražja partéka morala van. Poslie trih danah je stari Bašnac opet dobil takov silni glad i tak je pričel jesti, kak tri mlatici, a kuma Gjure Bara mu nije mogla zadosti nakuhati.

I onda je ozdravel, rekel je »Hvala liepa, Bog vam plati!« pak je domov otišél . . . to je bil fal račun.

Cielu pak stvar i dogodjaj od zaklete kréme u šumi Murčćaku je stopov na smrtnoj postelji pripoviedal. Onda su ljudi išli to miesto iskat, te su u sredini šume, tik polag kolnog puta našli jednoga velikoga kamena, kakti komad pečine, na kojem je još danas moći jasno videti stope čovicanskih nogah i konjskih kopitah nuter vtisnule.

I ovak je stari Bašnac po navukih svoje pokojne pobožne matere bil od vekivečne propasti oslobođen. — *Dobro odhranjenje vodi ciele život i koga je mati sa mlićkom pobožnosti dojila i sa jestivimami vierske čudorednosti hranila, taj nemre propasti . . . Bože sačuvaj!*

Em. Kollay.

VASUTI MENETREND.

Budapest felől: érk. 1.14 ind. 1.17 (gy. v.); 5.51—6.06 (sz. v.); 12.57—1 (gy. v.) 4.01—4.15 (sz. v.); é. 9.56 (v. v.) **Prágerhof felől:** é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 11.29—11.39 (sz. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.55—10.07 (sz. v.); **Z.-Egerszeg felől:** é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. **Varaszd felől:** é. 4.20, i. 4.49, 5.40—6.15, 11.13—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 órákor.

LOTERIJA Buda 19-ga decembra 1896.
72 13 66 33 46

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól frtig
Buza	Pšenica	7.25 —
Zab	Zob	5.30 —
Rozs	Hrż	6.00 — 6.25
Kukoricza ó	Kuruza stara	4.20 —
» » uj	» nova	4.00 —
Árpa	Ječmen	4.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	6.00 —
Sárga » »	» zuti	4.25 —
Vegyes » »	» změšan	4.00 —
Lenmag	Len	7.50 —
Bükköny	Grahorka	4.25 —

Odgovorni urednik
MARGITAI JÓZSEF.
Glavni suradnik
GLAD FERENCZ.

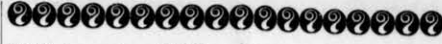
Nyilttér.*

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulárd-selymet 60 krtól 3 frt 35 kraj méterenként — japáni, chinai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 kraj**, méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a t.) megrendelt áru **postabér és vámentesen a házhoz szállítva**, mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben**. Svájczba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven **art-megrendelések pontosan elintéztetnek.** 2

Hirdetések.

Doktor sveukupnog liečničtva
i zubar
Manfred Glasgall, Varaždin,
lieči sve nutarnje, kao i bolesti zubih, te dogotavlja u vlastitom atelieru umjetne **zube i podpuna zubala.**
Ordinira svaki dan.
Zubarski atelier se u kući Koterbovoj, kraj crkve O. O. Franjevaca, na Franjevačkom trgu.
631 4—7

914/vh. szám 1896.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírótság 1896. évi 4506/p. 96. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Alsó-Muraközi Takarékpénztár javára Kollárits Flórián és társai alsó-hráscsányi lakosok ellen 200 frt s jár. erejéig 1896. évi május hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 690 frtra becsült 3 ló, 1 tehén, 1 pajta, 1 sertvésól és 1 szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 8785/p. 1896. sz. végzése folytán 200 frt

tőkekövetelés, ennek 1896. évi április hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 22 frt 80 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Alsó-Hráscsányban Horváth Rókus lakásán leendő eszközlésére

1897. évi január hó 5. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbit igérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 666 1—1

Kelt Perlakon, 1896. december hó 21-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

<p>Ház eladás.</p> <p>Perlakon a főtéren — a templommal szemben a kir. járásbírótság és telekkvi hivatal mellett — levő</p> <p>há zam</p> <p>azonnal eladó.</p> <p>Előnyös helyénél fogva ezen ház bármily üzlet részére igen alkalmas.</p> <p>Venni szándékozónak bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos</p> <p>Sonnewald M.</p> <p>663 2—2 Perlakon.</p>	<p>Hiža se proda.</p> <p>Vu Preloku, na glavnim placu naproti crkve, poljeg kr. kotarskog suda se jedna</p> <p>hiža</p> <p>odnah proda.</p> <p>Hiža ova je za kakvu goder trgovinu (štacun) jako sposobna, pokehdob na pijacu leži.</p> <p>Koj ju kupiti hoće, naj se javi pri</p> <p>M. Sonnewaldu</p> <p>vu Preloku.</p>
--	---

Ajándéktárgyak nagy választékban.

Pollák Bernát

óras és ékszerész Csáktornyán.

Főtér, az uj takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt svájcezi zsebóra-, arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban olcsó árákért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árák mellett.

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák.

Kali ingasórák raktára.

